

มติชน

วันจันทร์ที่ 28 สิงหาคม พุทธศักราช 2549 ปีที่ 29 ฉบับที่ 10397 ราคา 10 บาท

王经理 Wáng jīnglǐ

๖๖ ชื่ หรือนามสกุลของชาวจีน ส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว เช่น 王 Wáng หวาง 李 Lǐ หลี่ 林 Lín หลิน แซ่ที่เป็นพยางค์คู่มีไม่มาก เช่น 诸葛 / 諸葛 Zhūgē จูเก๋อ 司马 / 司馬 Sīmǎ ซือหม่า 欧阳 / 歐陽 Ouyáng โอวหยาง ในวัฒนธรรมจีนการเรียกขานโดยทั่วไปจะเรียกด้วยแซ่ นอกจากในครอบครัว และในหมู่เพื่อนฝูงจึงจะเรียกขานกันด้วยชื่อ

เนื่องจากแซ่ของชาวจีนมีลักษณะเป็นหน่วยคำไม่อิสระทางภาษาศาสตร์ ไม่สามารถปรากฏตามลำพังได้ ดังนั้น จึงต้องใช้คู่กับคำบอกตำแหน่ง หรือสถานภาพ ในการเรียกขานบุคคลนั้น การเรียงลำดับคำของภาษาจีนเรียงต่างกับภาษาไทย เช่น ท่านผู้จัดการหวาง อาจารย์หลิว ภาษาจีนต้องนำคำบอกตำแหน่งหรือสถานภาพไปไว้หลังแซ่ ดังนี้

王经理 / 王經理
Wáng jīnglǐ
หวาง จิงหลี่
หวาง ผู้จัดการ = ผู้จัดการหวาง

刘老师 / 劉老師
Liú lǎoshī
หลิว หล่าซือ
หลิว อาจารย์ = อาจารย์หลิว

林先生
Lín xiānsheng
หลิน เซียนเฉิง
หลิน นาย / คุณ = นายหลิน / คุณหลิน

李小姐
Lǐ xiǎojie
หลี่ เสี่ยวเจี๋ย
หลี่ นางสาว / คุณ = นางสาวหลี่ / คุณหลี่

周太太
Zhōu tàitai
โจว ไทไท
โจว นาง / คุณ = นางโจว / คุณโจว

นอกจากเติมคำบอกตำแหน่ง หรือสถานภาพลงหลังแซ่แล้ว ในการเรียกขานผู้ที่คุ้นเคยอาจใช้คำอุปสรรคเติมไว้หน้าแซ่ก็ได้ โดยเติมคำอุปสรรค 老 lǎo หล่าว ไว้หน้าแซ่ของผู้ที่มีอายุโศกกว่า และเติมคำอุปสรรค 小 xiǎo เสี่ยว ไว้หน้าแซ่ของผู้ที่อายุน้อยกว่า หรือเด็กกว่า เช่น 老王 Lǎo Wáng หล่าวหวาง 小林 Xiǎo Lín เสี่ยวหลิน

ในหมู่ผู้คุ้นเคย หรือเพื่อนสนิทยังสามารถเรียกขานด้วยชื่อตั้งที่กล่าวมาแล้ว เช่น เรียกผู้ที่ชื่อ 王道明 Wáng Dàomíng หวางเต้าหมิง ว่า Dàomíng โดยทั่วไปแซ่-ชื่อชาวจีนมักประกอบด้วย แซ่หนึ่งพยางค์ และชื่อสองพยางค์ แต่ชื่อที่เป็นพยางค์เดียวก็มีไม่น้อย

ในกรณีชื่อของบุคคลนั้นๆ เป็นคำพยางค์เดียว เราจะเรียกแต่ชื่อไม่ได้ แม้จะสนิทเพียงใดก็ต้องเรียกขานโดยเอ่ยทั้งแซ่ และชื่อ เช่น แซ่ Ding ชื่อ Li 丁力 Ding Li ดิงลี่ ต้องเรียกว่า Ding Li

การถอดเสียงอ่านชื่อบุคคลต้องเขียนสัทอักษรตัวแรกของแซ่ และสัทอักษรตัวแรกของชื่อ เป็นตัวพิมพ์ใหญ่เสมอ

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง